

KAJ bjuder på ny skrattfest i musikalform

Humortrion KAJ har gjort det igen: skapat en musikal-komedi som har potential att bli en succé. Publiken får skratta sig andfådd i sina i munskydd.

Att förlägga en komedi till ett kryssningsfartyg är så självklart att man blir förundrad att ingen tänkt på det förr. Alla ingredienser finns ju där – det vet alla som någonsin varit på en kryssning – alla komiska karaktärer, alla bisarra människomöten och alla dräpliga situationer.

I humorgruppens KAJ:s teater-version blir allt förstås extra skruvat. Den som kliver ombord på en tur med Botnia Paradise på Wasa Teater bjuds på en kryssningsunderhållning av klass.

Publiken får skratta sig andfådd i sina i munskydd, men får också en chans att hämta andan under mer allvarliga partier. För tvärtemot vad många kanske förväntar sig är musikalen inte bara revyaktigt rolig, den bjuder också lite djup och smärta.

Pjäsen handlar om drömmar och vänskap, att våga följa sina drömmar och att stödja och uppmuntra dem man älskar att följa sina drömmar.

Tappar aldrig tempot

Jag är egentligen ingen större vän av musikalerna. Det brukar alltid vara någon del som känns krystad eller som fungerar som utfyllnad, antingen replikerna eller sången, eller övergångarna däremellan, med påföljd att hela framträdandet blir ryckigt.

Så är det inte i Botnia Paradise, här är allt sammanflätat till en jämn helhet.

Övergångarna är naturliga, mycket tack vare trubaduren (Markus Lytts) som lotsar publiken vidare i handlingen. Berättelsen flyter på utan att någonsin tappa tempo.

Egentligen är det två, tre parallella berättelser som utspelar sig på färjan. Den ena handlar om unge naine Benjamin (Jakob Norrgård), som tar sitt första steg mot att förverkliga sin artistdröm genom att ta ett sommarjobb på Botnia Paradise. Helt ovetande om vad "junior entertainer" innebär.

Han träffar barnklubsledaren Julia (Mathilda Kruse) och showdivan Linda Q (May Schörlin) som var och

Den som tar en tur med Botnia Paradise bjuds på kryssningsunderhållning av klass. Från vänster May Schjörle, Tove Qvickström, Jakob Norrgård, Markus Lytts, Kevin Holmström, Jonas Bergqvist. FOTO: FRANK A. UNGER

en på sitt sätt ger honom luft under vingarna.

Vänner på ungarlskryssning

Den andra berättelsen handlar om vännerna Bertel (Axel Åhman) och Dan-Ole (Kevin Holmström), ute på en "ungarlskryssning". De är varandras motsatser, Bertel är en skrällande företagare som för en kamp mot sin inneboende speldjävul och Dan-Ole är en tafatt fågel-skådare

som fortfarande bor med sin mamma.

Syftet med resan är att hitta en kvinna åt Dan-Ole. Osannolikt nog så står hon plötsligt där – Dan-Oles själsfrände – Eva-Lisa (Tove Qvickström) i praktiska friluftskläder och med kikaren runt halsen.

För Bertel väntar en ny spännande vänskap då han träffar "Tuplajuusto" (Jonas Bergqvist), en mc-knutte som sysslar med "logistik av vitvaror".

profsskådespelarna. Manusskribenterna Kevin Holmström, Axel Åhman och Jakob Norrgård är som klippta och skurna för sina roller. Förstås. De har skrivit roller som passar dem. En av musikalens absoluta höjdpunkter är då Kevin Holmström framför sitt "orrspel".

Sarén äger scenen

Ett särskilt omnämnande kräver Carola Sarén som fullkomligt äger scenen varje gång hon visar sig. Hon är helt perfekt i rollen som kryssningsvärdinnan som varit med sedan Botnia Paradise sjösattes 1972, som vet allt och som löser alla problem och som är både amper och älskvärd på samma gång.

En annan som imponerar är Jonas Bergqvist som lyckas med konststycket att förena en råbarkad busse och ömsint poet och romantiker i en och samma person, på Närpesdialekt dessutom.

Musikaliskt blir kryssningen en resa från svängig pop och rivig rock till eldiga rytmer och smäktande ballader. Fansen får en hel drös med nya rappa dialektlåtar i typisk KAJ-tapping, men också några låtar på standardsvenska, som kan tilltala en annan publik.

Musiken framförs av en orkester under ledning av kapellmästare Ralf Nyqvist.

Suverän scenografi

Scenografin är suverän, allt från de stora fönstren i fören till förtöjningstrossen (då vi ankrar för paus) bidrar till den rätta färjemiljön. Den trånga hytten under bildäck, mässingsräckena och andra detaljer förstärker känslan av att befinna sig på en färja. Scenografen utnyttjar dessutom höjden på scenen. Skådespelarna rör sig mycket uppåt och neråt på scenen i ett trappsprung som är så typiskt för fartyg.

Koreografin samspelar alldeles förtäffligt med scenografin och med handlingen. Två scener har etsats sig fast på näthinnan: hur skådespelarna rör sig i den hårda sjögången och skapar en illusion av att hela scenen gungar, och det dramatiska fallet i ultrarapid.

Cecilia Udd

cecilia.udd@sydin.fi
06-7848 746

Recension Teater

- Musikal: Botnia Paradise
- Urpremiär: 18.9 på Wasa Teater.
- Manus: Kevin Holmström, Jakob Norrgård och Axel Åhman.
- Regi: Ida Kronholm.
- Scenografi: Mia-Irene Sundqvist.
- Koreografi: Ida Holmlund.

Vännerna Bertel (Axel Åhman) och Dan-Ole (Kevin Holmström) är ute på en ungarlskryssning och då kan allt hända. FOTO: FRANK A. UNGER

Som en sidoberättelse får publiken följa besättningens kamp för att hålla skorven flytande. Kaptenen Juha-Mika "Kossu" Koskiniemi (Johan Aspelin) och kryssningsvärdinnan Sinikka (Carola Sarén) skyr inga medel för att få ekonomin att gå runt och hålla festen igång, vilket nästan får ödesdigra konsekvenser när det blåser upp till storm.

Rollprestationerna är helt enastående, både av amatörerna och av